

ГРУЗИНСЬКИЙ МАЙДАН. БОРТЬБА ЗА ЄВРОПЕЙСЬКЕ МАЙБУТНЄ

Грузія, грудень 2024 року. Після сфальсифікованих парламентських виборів і проголошення проросійської партії переможцями, країна охоплена хвилею протестів. Грузини, які мріють про європейське майбутнє, щодня виходять на вулиці з вимогами законних виборів, демократії та курсу на Європу, а не на росію.

Дізнавшись про ці події, я не могла залишитись осторонь. У мене є давній грузинський друг, і його розповіді про події на вул Руставелі та Площі Свободи нагадали мені наш Майдан 2013–2014 років. Я зрозуміла, що маю бути там. За чотири години до відльоту я купила останній квиток до Тбілісі, щоб підтримати грузинів у їхній боротьбі.

Чотири дні свободи

Мої чотири дні у Грузії були наповнені протестами. Кожного дня ми з другом приєднувались до тисяч людей на Площі Свободи. Атмосфера була потужною й водночас тривожною — люди вимагали справедливості, попри всі ризики.

Особливим символом протесту стали феєрверки. Щовечора вони освітлювали небо та "підпалювали" парламент, підкреслюючи стійкість і надію людей. Для мене, українки, яка за час повномасштабного вторгнення почала асоціювати будь-які вибухи зі страхом і травмою, ці феєрверки стали винятком. Вони несли не біль, а свободу й радість, нагадували про світло, яке ми обов'язково виборемо.

Темрява репресій

Проте влада відповіла методами, які нам, українцям, знайомі до болю: силовіки типу "Беркут", розганяють мітинги, застосовують водомети, сльозогінний газ і б'ють протестувальників. "Тітушки" чатують у провулках, виловлюючи людей поодиночі. Деяких активістів затримують прямо в їхніх домівках під приводом "обшуків".

Мій останній день, ніч з 6 на 7 грудня, став найстрашнішим. Нас оточили. З одного боку — водомети й газ, з іншого — силовіки, які били всіх, кого могли впіймати до напівсмерті, і вивозили в одному напрямку. Мій друг зміг знайти для нас вихід. Він же і дав мені свою маску проти газу, і окуляри. Величезне йому дякую! Вважаю, це був щасливий випадок, що з нами все добре.

Рак 4-ї стадії

Ситуація в Грузії — це як рак 4-ї стадії. Влада діє, використовуючи всі можливі механізми для придушення протестів. Судова система на боці репресій. Іноземців, хоч це й рідкість, особливо люблять затримувати, щоб підтримати пропаганду про "іноагентів".

Проте грузини не здаються. Попри сотні затриманих, десятки тих, хто отримав кримінальні терміни, вони продовжують боротися. Це їхній єдиний шлях, і вони його не залишать.

Разом у боротьбі

Повертаючись додому, я думала про те, як важливо бути поруч у ці моменти. Ми, українці, добре розуміємо, що таке боротися за свободу. І сьогодні ми стоїмо поруч із грузинами, а грузини - з нами. В Грузії всюди, де висить грузинський прапор - є і український! Іноді навіть здається що українських - більше.

Їхній біль і їхня сила нагадують нам про наш власний шлях. І хоча боротьба довга й складна, вона варта кожної краплини крові, поту й сліз. Ми обов'язково переможемо — кожен із нас, хто бореться проти цієї пухлини, робить світ сильнішим.

Феєрверки, що супроводжували протести, стали для мене символом надії. Вони нагадали, що навіть у найтемніші часи світло знаходить свій шлях.

Грузіє, ми з тобою. Дякую, що і ти з нами.

Автор: Христина Роженко

Учасниця Центру української культури та допомоги «Сила єдності»